

REPUBLIKA HRVATSKA
KARLOVAČKA ŽUPANIJA

GRAD OZALJ
GRADSKO VIJEĆE

KLASA:/16-01/.....
URBROJ: 2133/05-01-16-1
Ozalj, 2016. god.

NACRT PRIJEDLOGA

Na temelju članka 9. st. 1. Zakona o naseljima ("Narodne novine" broj 54/88) i članka 33. Statuta Grada Ozlja ("Službeni glasnik" Grada Ozlja 7/13 – pročišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Ozlja na svojoj 26. sjednici održanoj dana 2016. g. donijelo je

ODLUKU

o imenovanju ulica na području Grada Ozlja

Članak 1.

Ovom Odlukom o imenovanju ulica na području Grada Ozlja određuju se imena novoformiranim ulicama na području Grada Ozlja.

Članak 2.

Novoformiranim ulicama na području Grada Ozlja određuju se imena kako slijedi:

1. **Ulica hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata** je ulica koja će obuhvaćati dio nerazvrstane ceste od Karlovačke ceste do raskrižja sa Kolodvorskom cestom, odnosno kč.br. 1039/1, 1021/2, 1015/1, 2696 i 1011/2, sve k.o. Ozalj te kč.br. 1085/4 k.o. Trg;
2. **Aleja Franje Perlasa / Aleja grofa Vladislava plem. Bunjevca Jaškovskog** je ulica koja će obuhvaćati dio nerazvrstane ceste LC 34028, u naselju Jaškovo, od raskrižja u Jaškovu prema Svetičkom Hrašću, koja predstavlja dio kč.br. 1513 k.o. Jaškovo, počevši kod kč.br. 723/2 k.o. Jaškovo, do kč.br. 721/1 k.o. Jaškovo;
3. **Stube bana Nikole pl. Tomašića**, stube od mosta preko potoka Curka prema Crkvi Sv. Vida u Ozlju, koje će obuhvaćati kč.br. 2192 k.o. Ozalj;
4. **Šetnica Emilija pl. Laszowskog**, šetnica od Autobusnog kolodvora Ozalj prema Starom gradu Ozalj, uz državnu cestu DC 228, koja će obuhvaćati dijelove kč.br. 2291/2, 2278/2, 2277/2, 2273/2, 2272/2, 2268/3, 2258/2, 2257/2, 2255, 2256/2, 2254/2, 2235/2, 2234/2 i 2689/1, sve k.o. Ozalj;
5. **Put Ivana Belostenca**, put od vodospreme u Lukšićima Ozaljskim, preko Škotovice, do raskršća s lokalnom cestom LC 34030 u Sveticama, koji će obuhvaćati dijelove kč.br. 2705 i 2721, obje k.o. Ozalj, te dijelove kč.br. 1478, 1477, 1476, sve k.o. Slapno, te dijelove kč.br. 1687 i 1688, obje k.o. Svetice.

Članak 3.

Sastavni dio ove Odluke je grafički prikaz novoformiranih ulica koji se neće objavljivati.

Članak 4.

Provedba ove Odluke povjerava se Državnoj geodetskoj upravi, Područnom uredu za katastar, Ispostava Ozalj i Odsjeku za urbanizam i komunalne poslove, koji će izvršiti ažuriranje popisa imena ulica u Registru prostornih jedinica.

Grda Ozalj snosit će troškove izrade osobnih iskaznica fizičkih osoba koje će nakon provedbe ove Odluke izvršiti promjenu adrese prebivališta.

Članak 5.

Ova Odluka stupa na snagu u roku od osam dana od dana objave u "Službenom glasniku".

PREDSJEDNIK
GRADSKOG VIJEĆA

Josip Žapčić

DOSTAVITI:

1. Ured državne uprave
u Karlovačkoj županiji,
2. "Službeni glasnik" Grada Ozlja,
3. Državna geodetska uprava,
Područni ured za katastar Karlovac, Ispostava Ozalj
4. Dokumentacija,
5. Pismohrana

OBRAZLOŽENJE

Pravni temelj za donošenje Odluke o imenovanju ulica na području Grada Ozlja je čl. 9. st. 1. Zakona o naseljima (NN 54/88) kojim je utvrđeno da ime naselja, ulica i trga određuje skupština općine (danas Gradsko vijeće) uz pribavljeno mišljenje mjesnih zajednica (danas mjesnih odbora) na čijem području se nalazi naselje, ulica, odnosno trg. Člankom 8. također je propisano da naselja, ulice i trgovi mogu imati imena po geografskim i drugim pojmovima te po imenima i datumima koji su vezani za povijesne događaje ili osobe koje su dale značajan doprinos društvenom, kulturnom i znanstvenom razvoju.

Dana 13. svibnja 2016. zaprimljen je prijedlog Mjesnog odbora Jaškovo da se održi javna rasprava s ciljem usvajanja prijedloga da dionica prometnice od raskrižja u Jaškovu prema Hrašću (do Centra za rehabilitaciju) dobije ime Franje Perlasa. Dionica je poznata kao aleja kestena jer ju krasi stoljetni drvored s vrijednom primjerima običnog i crvenog kestena, koji je, zajedno s jaškovskom kurijom, najpoznatija vizura Jaškova. Na nacionalnoj razini postala je poznata kada je dana 6. rujna 2015. godine kada je u njoj postavljena štrudla za Guinnessovu knjigu rekorda na manifestaciji "Iz Jaškova za svijet...štrudla za Guinnessa", koju je posjetilo preko 2.500 posjetitelja. Prema prijedlogu MO Jaškovo imenovanje Aleje Franje Perlasa prvi je korak u planiranom projektu uređenja i očuvanja jedinstvene aleje i stvaranja turističke atrakcije.

Budući da prema čl. 97. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Ozlja poticaje za donošenje akata vijeća ili rješavanje određenog pitanja iz njegova djelokruga mogu dati građani i pravne osobe, a za imenovanje navedene ceste postoji više prijedloga, u nacrtu prijedloga predloženi su alternativno dva različita naziva: Aleja Franje Perlasa (MO Jaškovo) ili Aleja grofa Vladislava pl. Bunjevca Jaškovskog (prema prijedlogu ravnateljice Gradske knjižnice Ivana Belostenca i PUO Katarina Zrinska).

Ulica hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata

Tijekom Domovinskog rata devet branitelja s područja Grada Ozlja položilo je živote. Poginuo je i jedan građanin. Poginuli pripadnici HV-a i građani s područja općine Ozalj su: - Tugomir (Ivan) Brajković, 1. gbr - Darko (Vid) Halić, 137. dp HV-a, Duga Resa - Marijan (Drago) Halić, 137. dp HV-a, Duga Resa - Branko (Dragutin) Jambrošić, 110. br HV-a, Karlovac - Mirko (Velimir) Milković, 137. dp HV-a, Duga Resa - Zdravko (Vid) Palisak, MUP RH - Zdravko (Nikola) Slanac, 137. br. HV-a, Duga Resa - Mijo (Janko) Štokan, 129. br. HV-a, Karlovac, Lovro (Marko) Vrbos, 129. br. HV-a, Karlovac - Ana Lukežić, civilna žrtva rata. Ukupno je u Domovinskom ratu iz Karlovačke županije poginulo 539 hrvatskih branitelja, od čega je na Karlovačko-kordunskom bojištu poginulo njih 63 iz drugih dijelova Republike Hrvatske. Ukupno je s prostora Karlovačke županije mobilizirano 21 347 osoba, a s prostora Ozlja 1597 osoba. Imenovanjem Ulice hrvatskih branitelja odala bi se trajna počast poginulim hrvatskim braniteljima, a posebno braniteljima ozaljskog kraja koji su ušli u povijest stvaranja samostalne i demokratske Republike Hrvatske.

Franjo Perlas je, osim što je obnovio Stari grad Ozalj, zaslužan i za pokretanje vlastelinstva Jaškovo u smjeru vinarstva.

Citat iz muzejskog programa Zavičajnog muzeja Ozalj: *''Olovne navlake za vinske boce od tankog olovnog lima, vanjske površine u crvenoj boji, izrađene su kao tuljci za zaštitu plutenog čepa na vinskoj boci. Na gornjoj površini u krugu točkica stoji natpis: VLASTELINSTVO JAŠKOVO, sa strane drukom je izveden grb vjerojatno obitelji PERLAS: štiti s četiri polja, u dijagonali kule i 3 točkice koje su vjerojatno glave ili zvijezde no otisnuto je presitno da bi se moglo sa sigurnošću razaznati. Perlas su vlasnici Ozlja i starih Zrinsko-Frankopanskih posjeda od 1725.-1766. godine.''*

Grof Vladislav pl. Bunjevac Jaškovski

Josip pl. Bunjevac, otac Vladislava plem. Bunjevca, sagradio je dvorac 1841. godine. Obitelj je plemićko dobro Jaškovo, Treščeno, Kucelj, Gradišće i Drežnik imala u posjedu do 1945. Vladislav pl. Bunjevac pokopan je u Jaškovu u grobnici pored kapelice sv. Petra, zajedno sa zetom, barunom Teodorom Hunolsteinom.

Obitelj Bunjevac umnogome je doprinijela gospodarskom i poljoprivrednom razvitku jaškovskog kraja.

Ban Nikola pl. Tomašić (1892. – 1903.) rođen je 1864. u Zagrebu. Potječe iz plemićke obitelji Tomašića. Otac Josip Tomašić, odvjetnik i septemvir (sudac Stola sedmorice), i majka Emilija Šufflay umrli su rano (1876.) te je mladog Nikolu odgajao djed po majci, Aleksandar Šufflay Filipini. Poslao ga je u plemićki konvikt u Zagrebu. Kao dijete pokazao je osobiti talent za jezike te je čitao grčke i rimske klasike u izvorniku, a profesore je iznenadio ranim poznavanjem Homera. Gimnaziju je završio s odličnim na ispitu zrelosti 1881. te je upisao, po djedovoj želji, studij prava, premda se želio posvetiti slavistici. Usporedno s pravom slušao je i predavanja iz slavistike. Doktorat prava stekao je 1887. Habilitirao je na temu Počela pogodbe i pacta in favorem tertii postavši docentom iz Građanskog prava. Već 1. siječnja 1890. imenovan je tajnikom u hrvatskom ministarstvu u Budimpešti. Uskoro je imenovan i zastupnikom tog ministarstva pri ugarskom statističkom vijeću. Godine 1891. imenovan je suplentom a 1892. redovitim sveučilišnim profesorom. U razdoblju od 1897. do 1906. narodni je zastupnik Narodne nagodbene stranke. Autor je rada Temelji državnog prava hrvatskoga kraljevstva (Fundamenta Iuris Publici Regni Croatiae). Radi se o trotomnom djelu od kojeg je publiciran samo prvi dio dok su preostala dva (Pacta Conventa i Hrvatska pragmatička sankcija) ostali nedovršeni, u rukopisu. Neobjavljen je ostao i njegov rukopis O caru Konstantinu Porfirogenetu. Od 10.10.1903. nasljeđuje ga dr. Juraj Vrbanić jer ga Khuen-Hedervary postavlja ministrom za Hrvatsku. Bio je visoko cijenjen - bio je doktor znanosti, redovni profesor te je poznao gotovo sve važnije jezike svoga doba: starogrčki, latinski, njemački, engleski, francuski, mađarski, talijanski, te je učio arapski i hebrejski. Bio je počasni član i podupiratelj HAZU. Povukavši se iz javnog života, provodio je posljednje godine u svojoj vili u Zagrebu, u ondašnjoj Kukovićevoj 17, i na imanju Treščerovac nedaleko od Ozlja. Umrlo je na svom imanju u Treščerovcu 29. svibnja 1918., a u cintoru Crkve Sv. Vida u Ozlju, posljednje je počivalište Nikole pl. Tomašića, hrvatskog bana, političara i odvjetnika.

Emilij pl. Laszowski (1868.- 1949.) hrvatski povjesničar i arhivist, kulturni i javni djelatnik. Emilij Laszowski rodio se je u kaštelu Brlog na Kupi, sjeverozapadno od Brloga Ozaljskoga uz samu Kupu, 1868. godine. Potječe iz starog poljskog roda Szeliga. Pučku školu i gimnaziju polazio je privatno, a maturirao je u Zagrebu 1887. godine. Kao gimnazijalac proučavao je stare isprave u rodnom Brlogu. Studirao je medicinu u Grazu, a diplomirao pravo na Pravnom fakultetu u Zagrebu 1893. godine. Od 1891. godine kao pravnik bio je zaposlen u Zemaljskom arhivu (današnji Hrvatski državni arhiv). Prvi svoj članak objavio je 10. veljače 1889. u karlovačkom *Svjetlu* pod naslovom »Brlog na Kupi i njegovi gospodari«. Sređivao je arhivsko gradivo brojnih hrvatskih arhiva, od studentskih dana djelatnikom je i poslije ravnateljom Zemaljskoga arhiva, znatno unaprijedivši arhivsku struku. Uredio županijske arhive u Bjelovaru i Virovitici. U Zemaljskom arhivu je 1899. godine zajedno s Ivanom Bojničićem Kninskim kao urednikom pokrenuo *Vjestnik kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinskog Zemaljskoga arhiva*. Bio je urednikom mjesečnika za genealogiju, biografiju, heraldiku i sfragistiku *Vitezović* (od 1903. do 1905.). Više godina uređivao je list *Prosvjeta*, a obnašao je dužnost člana zemaljskoga povjerenstva za čuvanje historijskih spomenika kao i zemaljskoga povjerenstva za nazivlje mjesta. Na njegov poticaj osnovani su 1907. godine Muzej grada Zagreba s arhivom i zagrebačka Gradska knjižnica kojima je bio ravnatelj (do 1925.). Bio je dionikom u organizaciji Kulturno-historijske izložbe grada Zagreba (1925., prigodom proslave tisućgodišnjice Hrvatskoga Kraljevstva). Sudjelovao je u osnivanju *Društva za spasavanje* (1909.), prethodnice Hitne pomoći i kojemu je bio prvi, privremeni, predsjednik sve do izbora stalnoga predsjednika Miroslava grofa Kulmera, a Laszowski potom obnaša dužnost tajnika. Bio je urednikom glasila *Hrvatski Zmaj* (1917., 1918. i 1925.). U Družbi se njegov rad posebice ističe kod ekshumacije i prijenosa kostiju Zrinskih i Frankopana iz Bečkoga Novog Mjesta (Wiener-Neustadta) u Zagreb, te kod prijenosa kostiju Eugena Kvaternika u Zagreb kao i kod uređenja Ozlja i drugih gradova koji su prije bili u vlasništvu Zrinskih čiji kult njeguje Družba upravo zaslugom Emilija Laszowskog. Zalagao se i postigao je da knez Thurn und Taxis daruje grad Ozalj hrvatskome narodu u kojemu je kasnije uredio Zrinsko-Frankopanski muzej. Inicijatorom je obnove grada Ozlja.

Ivan Belostenec (1593. – 1675.), prvi prior samostana u Sveticama, pisac tronarječnoga enciklopedijskog rječnika „Gazofilacij“, hrvatski kajkavski pjesnik, pučki pisac i propovjednik, jezikoslovac i leksikograf, redovnik. O Belostenčevom djetinjstvu nemamo podataka. Godine 1616. stupio je u pavlinski red. Filozofiju je studirao u Beču, bogoslovlje u Rimu. Prior pavlinskih samostana u Lepoglavi, Sveticama kod Ozlja i Svetoj Jeleni kod Čakovca, vizitator u Istri, provincijal pavlinske provincije. Putujući hrvatskim područjem sakupljao je i proučavao jezično blago. Od 1663. do smrti boravi u pavlinskom samostanu u Lepoglavi. Pisao je pjesme i propovijedi. Glavno mu je djelo dvojezični dvosveščani enciklopedijski rječnik *Gazofilacij ili rznica latinsko-hrvatskih (ilirskih) riječi (Gazophylacium, seu Latino-Illyricorum onomatum aerarium)*. Drugi svezak rječnika ima naslov *Gazofilacij hrvatsko-latinski (Gazophylacium illyrico-latinum)*. Osim po bogatstvu riječi (oko 40.000 riječi na 2.000 stranica teksta) *Gazofilacij* je važan i po tronarječnoj (kajkavsko-čakavsko-štokavskoj) jezičnoj koncepciji karakterističnoj za pripadnike ozaljskoga književno-jezičnoga kruga.